

Кіровоградська обласна бібліотека ім. М. Д. ЧИХІВСЬКОГО
Івв. №

Контрольний зразок

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РАНІШЕ, НІЖ ПЛАНУВАЛИ

У матеріалі «Ланковий знає все» (номер газети за 15 травня нинішнього року) ми розповіли про комсомольсько-молодіжну ланку Валерія Волощука з колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району. Цей колектив узявся вирощувати кукурудзу за новою, індустріальною технологією. Приступати до сівби завжала погода.

Щойно ми одержали повідомлення від заступника голови правління колгоспу по роботі з молоддю, секретаря комітету комсомолу Миколи Бандюка.

Ланка В. Волощука в стислі строки посіяла кукурудзу на 160-гектарному лані. Роботи виконано високоякісно, з точним дотриманням агротехнічних вимог.

Успішно справилися з сівбою й суперники ланки Волощука по змаганню — члени комсомольсько-молодіжного колективу Володимира Грущак з цього ж колгоспу. Хлєспці швидше, ніж планували, посіяли кукурудзу на площі 140 гектарів. В одну із змін Володимир поклав у ґрунт зерно на 31 гектарі, що майже вдвоє більше норми. Всього ланковий нинішньої весни посіяв 80 гектарів каченистої (із 140).

Молодий колгоспник

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

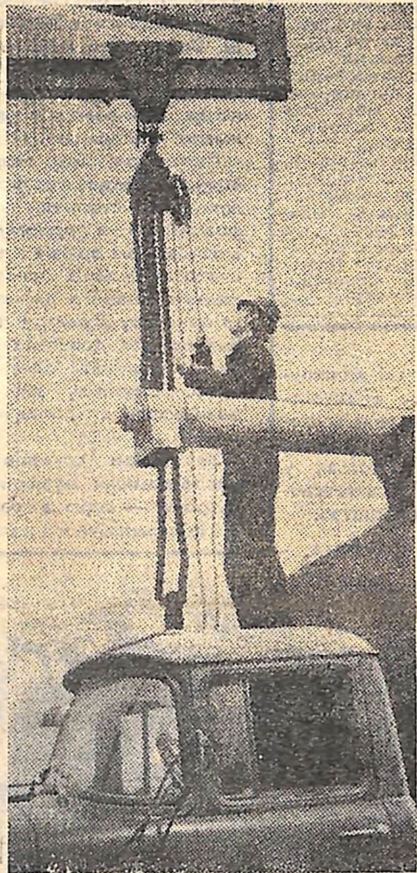
Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 20 травня 1980 року

№ 61 (2789)

Ціна
2 коп.

Весна. Початок і продовження

РЕПОРТАЖ
З ПЕРЕД-
НЬОГО
КРАЮ

Розмова припинилася. На проводі

Тракторна бригада. Польова дорога до другої тракторної невеличка. Вона то стрімко несе машину у вибалок, то випробує двигун затяжним підйомом. Придніпров'я. Такі й поля. На них нелегко працювати. Але треба. І снують ними агрегати, зайняті своєю справою. Іде післяпосівний обробіток ґрунту, починається косвиця зеленої маси жита для згодовування тваринам. У таборі відносний спокій. Усі агрегати, як уже зазначалося, в роботі.

Бригадир другої тракторної Іван Тимофійович Бабенко збирався в дорогу. Треба побувати у механізаторів. Поки лаштувалася «летучка», розмовляли. У весняно-польових брали участь десять комсомольців-механізаторів, розповів бригадир. Характерно, що нинішньої весни, на відміну від інших, їм довірили найважливіші ділянки та об'єкти. Сіяли соншник, кукурудзу. І показали себе з кращого боку. Перевиконували норми, встановлювали рекорди. Чим керувалися? Звичайно, не принципом

більше зробиш — більше одержиш. Хто, скажімо, примушував комсомольсько-молодіжну ланку Івана Руденка взяти на себе місію вирощувати кукурудзу індустріальним методом на 50-гектарній площі? Хлопці прочитали про нову технологію у пресі, ознайомилися з відповідною літературою і вирішили спробувати. А чому б і ні? Мовчазний Іван Руденко не може підводити механізаторську родину. Батька — Михайла Якимовича, брата — Анатолія. Брат, до речі, готував ґрунт під кукурудзу. А взагалі він ніколи не рахується з часом. Працює скільки треба. І еже якщо говорити про майстерність, то він мало кому поступається. Особливо на сівбі та роздчі кормів. Свій Т-150 любить і доглядає мов мему дитину. Як каже Іван Тимофійович Бабенко, «ніколи не хрипав дверцятами трактора. А це багато значить». Бияєляє почуття любові до рідної землі. А вона у них, у Руденків, у крові.

Цими днями односельці проводжали Івана Руденка на дійсну службу в лавях Редянської Армії. Ланка не лишилася без ватажка. Її очолив Володимир Шашло. Та Іван після служби повернувся в колектив механізаторів. Би любос до землі у Руденків у крові...

До диспетчерської служби колгоспу надходять повідомлення: в майстерні готують і перевіряють техніку, на полях іде обробіток сходові.

За початком весняно-польових робіт — продовження.

А. ШИЛОШИЙ.

На знімках: колгоспний диспетчер, начальник штабу «Комсомольського проєктора» Наталія КІЗЕНКО; Микола РОБОТА готує лан під майбутній урожай; післяпосівне висічення добрив; колгоспна майстерня в трудовому ритмі.

Фотс В. ГРИБА.

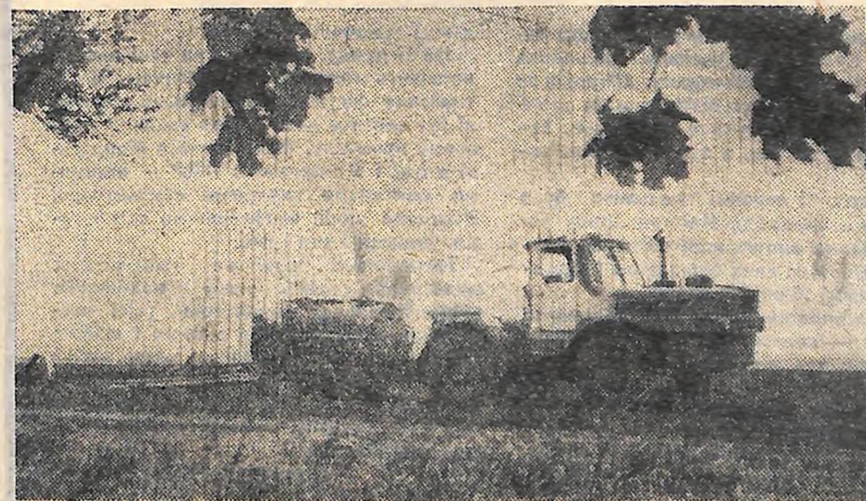
МОВА не про кількість площ, строки виконання робіт, що входять у весняну хліборобську кампанію (хоча й це важливо). А про головне — про людей, і зокрема молодих, які зумовили успіх, — колгосп імені XXV з'їзду КПРС першим в Онуфріївському районі закінчив весняну сівбу. Допомога іншим господарствам.

Кущеволівка просипається рано, ще до сходу сонця. На вулицях села з'являються люди — вони йдуть на роботу. До центральної колгоспної майстерні, в тракторну чи горюдину бригади, в контур. Словом, у кожного свої (з разом — загальні) турботи. Обсягались начебто успішно, але це лише початок. Тож сирізь, де працюють трударі, — гарячі точки сьогодення. Побуваємо в кількох.

Диспетчерська. На робочому столі Наталії Кізенко, поруч телефонних апаратів, засобів селективного зв'язку, — велика кількість зведень, графіків руху колгоспної техніки, даних про те, де працюють агрегати. Без перебільшення можна сказати, що сяди щодня надходить потік інформації про обсяг виконаних робіт, прохання, а інколи й вимоги (справедливі) перекинути на ту чи іншу ділянку той чи інший механізм. Здавалося б, що тут особливого. Диспетчерська не входить до підрозділів сфери матеріального виробництва. Так, не вхо-

дить. Але вона сприяє цьому. Допомогає правлінню колгоспу оперативне керування роботами і при необхідності коректувати їх. Ми були свідками, як працівники диспетчерської служби втручалися в господарські справи, проблеми, що виникали протягом дня, і вирішували їх. Цим правом наділили невеличкий колектив (усього два чоловіки) правління, партком колгоспу. Диспетчерська володіє надоперативним ступенем поінформованості. Ми, наприклад, легко дізналися, що перший і другий відділки господарства посіяли кукурудзу за три робочих дні, соншник — відповідно за чотири і п'ять.

Ось цю оперативну поінформованість диспетчерської служби сповізн використує у своїй роботі комітет комсомолу. До речі, Наталія Кізенко очолює штаб «КП». Їн систематично повідомляє про успіхи Анатолія та Івана Руденків, Василя Зайвого, Володимира Шашла під час весняно-польових робіт. А в райкомі комсомолу сказали, що необхідну інформацію в буд-який день з колгоспу імені XXV з'їзду КПРС вони одержують завдяки диспетчерській службі. Сама ж Наталія говорить: «Найважче і найприсмініше працювати нам у дні сівби і жниве (а кому в цей час легко?). Ми немов перебуваємо у вирі життя всього колективу».

ТРАВНЄВІ СУРМИ

По-святковому оформлений стадіон спортклубу «Зірка» (м. Кіровоград). Прапори, транспаранти. Вирують переповнені трибуни.

Минулої неділі тут відбулося обласне традиційне — цього року вже п'яте — свято музики і марш-параду духових оркестрів та барабанщиків. Свято проходило під девізом «Сурми підлітків» і було присвячене 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна і 35-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Прапор свята підняли переможці минулорічного торжества, керівники духових оркестрів: Новоукраїнського, Новоархангельського районів — О. А. Зазимко, В. П. Шостак, Олександрійського електромеханічного заводу — Г. С. Сумко, Світловодського заводу чистих металів — В. А. Гафт.

І хоча день видався похмурим, але мідь духових оркестрів, майстерні мелодій маршів створили на стадіоні атмосферу сонячності й планесності, в якій і пройшло свято.

Неповторним видовищем був марш-парад духових оркестрів. Відірали його колективи Кіровограда. Серед них — самодіяльний народний духовий оркестр Палану культури «Червона зірка». В його складі 40 чоловік, переважно молоді. Серед них — 14 учасників комуністичної праці.

Іде зеленій духовий оркестр славного міста шахтарів Олександрії. Серед оркестрантів — учасник Великої Вітчизняної війни Григорій Семенович Сушико, ветерани праці Михайло Давидович Підгорний, Станіслав Григорович Йорилка. Поруч них — молоді музиканти з електромеханічного заводу вулгароіризу «Верболазівський».

Потім естафету марш-параду підхопили аведені духові оркестри районів області. Першим пройшов переможць минулорічного свята — аведений духовий оркестр Новоукраїнського району. В складі колонні Новомірогородського району Іллов учасник Великої Вітчизняної війни, учасник Параду Перемоги на Красній площі Іван Денисович Качан.

Завершив марш-парад духовий оркестр Ульянівського району, честь якого захищали учасники духових колективів колгоспів імені Ульянова, «Росія», імені Шевченка, імені Фрунзе, імені Богдана Хмельницького.

Після закінчення марш-параду духових оркестрів біговою доріжкою стадіону урочистим маршем проіншла аведена колона юних барабанщиків.

З короткою промовою на святі виступила заступник голови обласного комітету Б. М. Чабаненко. Вона, зокрема, сказала:

— Основним змістом нашого свята є прославлення безсмертного подвигу радянського народу в роки Великої Вітчизняної війни, його трудових звитівень, дружби народів СРСР, боротьби за мир, керівної ролі КПРС.

Підтвердженням цих слів були твори обов'язкового репертуару, які виконав аведений духовий оркестр міст і районів області: «Ленін завжди з тобою» С. Тулькіова, «День Перемоги», «Батьківщина моя: Д. Тухманова та інших. Під сонячні звуки закличних мелодій відбулася театралізована частина свята. На відкритій автомобільній, що проїздила стадіоном — поїздку В. І. Леніна (автор самодіяльного (Закінчення на 4-й стор.).

З РОЗУМІЛО, що все пізнається в поціннанні. І якщо вчора ми говорили про певні недоліки в комсомольській роботі, шукали шляхів до їх усунення, то сьогодні просто необхідно порівняти стан справ, проаналізувати, як виконуються заходи щодо поліпшення внутрішньої діяльності.

Пригадується розмова із секретарем комітету комсомолу Кіровоградського заводу «Ремпобуттехніка» Анатолієм Шаповалом, що відбулася півтора року

буттехніці», регулярно випускають комсомольську стіннівку, широко залучають юнаків і дівчат до участі в спортивних змаганнях...

— До першого червня проведемо засідання комітету комсомолу, на якому перерозподілимо обов'язки між комсомольськими активістами.

Після оптимістичної розповіді про позитивні моменти в житті комсомольської організації така заява дещо дивує. Якщо вже новий секретар

нікому нічого не треба, всі чекають, коли їм щось організують.

Але ж член комітету комсомолу — передусім організатор. Трохи дивно чути подібне від комсомольських активістів. Інша річ, коли останні комсомольські збори в цеху провели в січні. Тому, напевно, й не було нагоди поговорити всім загалом про те, що так хвилює. Наприклад, про художню самодіяльність. Пам'ятаєте, півтора року тому нудьгували без музичних

ною узагою. Такі існують, і не скажеш, що вони дрібниці.

Наприклад, організація соціалістичного змагання молоді, яка повинна бути головною напрямом у роботі первинної. Навіть у цеху № 4, де працює половина спілчан заводу, виявляється, цим «нікому займатися» (слова Раїси Шевченко). Ні, не тільки на Раїсі та на Наталі лежать усі комсомольські турботи. Цехову стіннівку випускають Анатолій Влиненко, Тетяна Гольфман та Олена Хомренко, членські внески збирає Світлана Ткаченко. Хоч незвичний, але актив згуртувати навколо себе дівчата. А от змаганням займатися нікому. Це, вважають комсомольці, по лінії профспілки, отож одну справу з плечей... Даремно, адже з вини саме комсомольців трапляється брак у роботі, і спілчани порушують трудову дисципліну. Чітка організація трудового суперництва, контроль з боку комсомольської організації сприяє б підвищенню якості ремонту, поліпшенню трудової дисципліни.

КОЛИ ПОРІВНЯТИ...

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ: ВНУТРІСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ

ПІВТОРА РОКУ ЖИТТЯ КОМСОМОЛЬСЬКОГО КОЛЕКТИВУ: ЩО ЗМІНИЛОСЯ?

тому. Зазначимо, очолює він комсомольську організацію підприємства після того, як у ній за один період перемінилося двоє секретарів, майже повністю оновився склад комітету. Відповідно й у роботі спілчанського активу було чимало «вузьких місць»: про культурно-масові заходи згадали лише розмови, згад промінь «Комсомольського проєктора», комсомольські збори провадилися від випадку до випадку, заводські аматори сцени не знаходили застосування своєму талантові, бо не могли придбати музичних інструментів...

І все ж Анатолій дивився в майбутнє з оптимізмом: що було, те минуло, а життя комсомольської організації треба зробити цікавішим, змістєнішим. Нині у юнаків і дівчат зводило інший комсомольський ватажок — Ольга Ралицька. Обрали її зовсім недавно, на початку квітня, бо попередниця Олі, Любов Липкан, не змогла виконувати обов'язків секретаря з цілком поважних причин.

ОТЖЕ, порівняння. Якщо відатися до нього, то можна помітити досить важливі зрушення, нові форми роботи, які використовує комітет комсомолу у своїй діяльності. Тісні шэфські зв'язки налагодили із середньою школою № 9, у цеху № 4, найбільшому на «Ремпо-

готується до кардинальних змін, то це, очевидно, серйозно.

— По-перше, необхідно дообрати до складу комітету двох чоловік. По-друге... Життя комсомольської організації треба зробити цікавішим. Усі про це говорять, а коли справа доходить до зборів, відбуваються мовчанкою. Я ж сама всього не можу.

На заводі працюють нині 43 комсомольці, з них 23 — у цеху № 4, де ремонтують годинники. Комсомольську організацію очолює Раїса Шевченко, допомагає їй Наталя Дудко, яка, до речі, у свій час була секретарем комітету комсомолу підприємства. Дівчата мають досвід роботи зі спілчанами, входять до складу нинішнього комітету комсомолу (Раїса відповідає за оргсектор, а Наталя — за сектор спортивно-масовий). Тож, можливо, їм легше оцінити діяльність активу, ніж новообраному секретареві, яка не була досі членом комітету.

— Я не сказала б, що стан комсомольської роботи нас задовольняє, — це Раїса Шевченко. — Хоча б тому, що молодь у нас забула, коли останнім часом у нас провадилися концерти учасників художньої самодіяльності, а збори — подія особлива. — І що найгірше — ніхто не виявляє ініціативи, — додає Наталя Дудко. —

інструментів молоді заводській талантів! Дістали інструменти. І ось уже грає на «голубих вогниках» вокально-інструментальний ансамбль. Вірніше, грає і співає. Бо розпаса ансамбль. Його учасники пішли служити в лави Радянської Армії, або перемінили місце роботи. А що далі? Інструменти є... — А грати нікому, — впевнено каже секретар комітету комсомолу.

Чи це справді так? Невідомо, бо цим питанням не цікавилися, не говорили про це предметно на зборах. У розмові Ольга Ралицька висловила думку, що, мабуть, культурно-масову роботу потрібно доручити Наталі Дудко, а спортивно-масовий сектор, за який вона нині відповідає, — комусь іншому, очевидно, хлопцеві: «Наталя сама спортом не займається». А Наталя зовсім іншої думки: «Кожен нехай займається своїм сектором до наступних звітів і виборів».

Півроку минуло відтоді як було обрано новий комітет комсомолу. Тож, напевно, трохи запізно говорити про те, кому яке доручення дати. Хоча, можливо, реорганізація буде корисною. Найближче майбутнє покаже.

І НША річ, коли мова йде про обов'язки комсомольських активістів, які лишилися поза їх-

Давно вже на «Ремпобуттехніці» не приймали в комсомол неспілкуваної молоді. Не практикують і тимчасових доручень комсомольцям, що «не косять» в активістах.

АЛЕ годі про «не». Можливо, Кіровський райком комсомолу м. Кіровограда запропонує конкретні заходи щодо поліпшення внутрішньої роботи на підприємстві.

— Поки що нічого не можу сказати. Вивчимо це питання, тоді можна буде конкретно, — відповів по телефону зазідуючий відділом комсомольських організацій райкомуніт Михайло Вариводз. — Але якщо це для газети, то скажу так: спочатку, мабуть, слід зайти в райком і розповісти про всі недоліки... А не відразу в газету...

До цього зостається тільки додати, що це питання райкомові необхідно було визначити давно. Ну, а сьогодні треба вже познайомитися з комсомольським активом хоча б того ж цеху № 4, розпитати про його проблеми і подати конкретну допомогу. Щоб до плюсів, які вже є в роботі комсомольської організації, додати й ті плюси, які є мінусами ще сьогодні.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комуніста».

З Леніном у серці

Ульяновськ. [Кор. ТАРС]. В якразу демонстрацію дружби і солідарності юнаків і дівчат соціалістичних країн вилітала міжнародна зустріч молоді, яка аніма завершилася на батьківщині Леніна. У ній взяли участь передовики виробництва, комсомольські активісти, піонерські вожаки з НРБ, УНР, НДР, ПНР, СРСР і ЗСРСР.

Учасники зустрічі познайомилися з досвідом виконавчої роботи комсомольської організації Ульяновська на прикладі киття і діяльності В. І. Леніна.

ЗНАЙОМСТВО З ПРОФЕСІЄЮ

СМАЧНІ ТЮЛЬПАНИ

Прийшовши до класу з конником яскравих тюльпанів, учениця поставила його перед екзамінаторами. Нітрохи не здивуваними, вони відразу ж із задоволенням... покуштували подарунок. Хто відломив цілюстку, а хто — кусочок кончика.

І кончик, і червоні тюльпани було зроблено з карамелі. Цю «дипломну роботу» подала випускниця обласної школи кондитерів із села Урицького Гомельської області Люба Ремізова.

Чимало виробів — смачних і водночас красивих — виготовили й інші випускниці. Були тут веселі олімпійські ведмежата, що виявились на пробу ніжними тортиками, здобні крекелі, ароматні фігурні пряники. Та Любінні квіти лишилися поза конкуренцією.

— Кончик з карамелі — наші фірмові вироби, — каже бригадир-кондитер Тамара Шкрабова, яка назває сільських

дівчат «смачної» професії.

На її думку, пріоритет на таві виробів належить гомельським селянкам. Виготовлення фігурок з кольоровою карамеллю тут побутує давно. Воно родня художньому промислу. Подружилися білоруські митці і з колегами з НДР — відомими майстрами «шукрової скульптури». Взаємний обмін професійними «секретами» допоміг і тим і тим.

Технологічні прийоми гомельських майстринь стають тепер надбанням професіональних кондитерів усієї республіки. Ознайомилися з ними і майже дві тисячі юнаків і дівчат, котрі закінчили з початку п'ятиріччя училища і школи Білкомспінки за новою, важливою для сучасного села спеціальністю «кондитер».

І. ПОДОРОЖАНСЬКИЙ.
кор. ТАРС.

Гомель.

ЯКЩО ТИ КНИГОЛЮБ

Радянська книга пієє в масі ідеї марксизму-ленінізму, є провідником політичної партії, засобом духовного збагачення радянських людей, утвердження норм і принципів комуністичної моралі, соціалістичного способу життя.

Мета традиційної книжкової торгівлі — найбільш повне задоволення культурних запитів радянських людей, шквалитя всебічних читальних інтересів. Тому велике значення в книжковій торгівлі має робота з асортиментом літератури, наукова обґрунтованість задоволення глибоке і всебічне вивчення пошиту читача.

Щороку книжоторговельна система нашої країни провадить велику роботу по замовобороту за тематичними планами випуску літератур центральних і республіканських видавництв.

Читачі, спеціалісти різних професій мають можливість замовити потрібну їм книгу в магазинах облігаторії, на підприємствах, в установах, де об'єднано спеціальні пункти, куточки приймання попередніх замовлень на спеціальну літературу за тематичними планами «за «Блакитні діла замовлень». У зв'язку з проведенням спеціалізацією магазинів можна швидко замовити те чи інше видання.

До книжкових магазинів Кіровограда. Знімачки, Олександрії, Світловодська надійшли тематичні плани таких центральних та республіканських видавництв на 1981 рік: Полтавський видавництва «Економіка», «Колос», «Молодь».

У ці гарячі дні весняно-польових робіт агіткульбригада Новгородківського районного Будинку культури — в гостях у трудівників сільськогосподарського виробництва.

Фото І. КОРЗУНА.

Григорій КРЯЧКО

На пагорку вималювали перші хати, мов сторижі, високі, посаджені до дідами, тополі. Тут лишилося наше дитинство, Василькова «Діана».

Дядько Пилип, сільський листоноша, мабуть, уже на пенсії. Я уявив його сивобородим, в окулярах, у світлій сорочці, схиленого над книгою. Бо й тоді він носив окуляри, багато читав. Наші матері недолюблювали дядька Пилипа, сичали: «Чорт кульгавий. Видурює у дітей гроші!» І нам перепало. Та все одно ми поважали листоношу, а коли у нього з'явилися горші, то ватаго бігли до великої старої хати дядька Пилипа.

Струнка, немов прибранна до свята, рідна вулиця обійняла мене ласкавими споминами, як ненька після довгої розлуки. Хагз листоноші. Під шифером. На новенькому паркані та сама міцна, як господар, знайома сільським хлопцям, зроблена з дуба, поштова скринька, з ви-

ГРОНО

«Техніка», «Дніпро», «Веселка», «Біликівка палата», «Музика», «Музична Україна», «Камінь», «Карпати». За цими планами йде приймання попередніх замовлень на літературу.

Адміністрація облігаторії, колектив книжкових магазинів запрошують усіх любителів книги, підприємств, організацій, вчителів заклади шквалитя оформити замовлення на необхідні видання.

Р. ДЕНИСЕНКО,
заступник директора облігаторії.

ПЕРШИЙ СЕЗОН

Два маловідомі твори Антона Рубінштейна — музичну картину «Дон Кіхот» і танці з опери «Фе-раморс» — першими в Молдавії почули земляки видатного композитора — трудівники села Вихватинці. Вони стали гостями в гостях на концерті, що його дав симфонічний оркестр Молдавської державної філармонії.

Партитури цих творів, вивчені в сімдесятих роках минулого століття, було розшукано в одному з московських архівів і прислано в Кишинів на прохання голівного диригента оркестру Думитру Гої. Виконавцям довелося бережно відділяти одну від одної сторінки, які не розкривалися понад сім років!

Знайомити слухачів з маловідомими музичними творами — одна з традицій філармонічного колек-

тиву, яким керує Д. Гої. Виконавці лєнінградської консерваторії, він перший сезон стоїть за пультом головного симфонічного оркестру республіки. Критики і слухачі одностайні в оцінці молодого диригента як вдумливого й емоційного музиканта, тонкого інтерпретатора композиторського задуму.

Думитру звернув увагу на себе ще під час дебюту в Молдавському державному театрі опери та балету, де він з успіхом здійснив свою дипломну роботу — «Євгенія Онєгіна». Потім були прем'єри інших творів музично-сценічного жанру.

— Театр, — каже диригент, — учить багато чого: образного бачення музики, вміння відчувати драматургію, підкоряти всьому себе розкриттю ідейно-художнього задуму вистави. Все це мені дуже зна-

Віршили збирати, хто як може. Два ятнадцятеро хлопців, віком від десяти до чотирнадцяти років, склали копійку до копійки і щодня відносили Василькові. У нас було багато книжок. Усі лежали в скрині, на горіщі Василькової хати. Спільно купували і разом читали. При світлі свічок, які приготувала на випадок своєї смерті його бабуся. Вона була доброю, таким же нашим другом і однокласником, як дядько Пилип.

— Беріть, читайте. Знадобиться колись, а я вже без свічок яюсь.

Непомітно минали дні, настав останній. Безліч разів лічили гроші. Трох карбованців не вистачало Вируччя випадок. Приїхала до нас дедько родичка, навезла всяких гостинців. Повні кишень понакладала мені цукерок. На щось інше ніколи б не дозволила собі просити. Відкладати було нікуди. Я сказала: — Позичте мені, будь ласка, три карбованці, а гостинці зберіть...

Василькова «Діана»

Оповідання

Віршили збирати, хто як може. Два ятнадцятеро хлопців, віком від десяти до чотирнадцяти років, склали копійку до копійки і щодня відносили Василькові. У нас було багато книжок. Усі лежали в скрині, на горіщі Василькової хати. Спільно купували і разом читали. При світлі свічок, які приготувала на випадок своєї смерті його бабуся. Вона була доброю, таким же нашим другом і однокласником, як дядько Пилип.

— Беріть, читайте. Знадобиться колись, а я вже без свічок яюсь.

Непомітно минали дні, настав останній. Безліч разів лічили гроші. Трох карбованців не вистачало Вируччя випадок. Приїхала до нас дедько родичка, навезла всяких гостинців. Повні кишень понакладала мені цукерок. На щось інше ніколи б не дозволила собі просити. Відкладати було нікуди. Я сказала: — Позичте мені, будь ласка, три карбованці, а гостинці зберіть...

ГРО-НО

Літературно-мистецький випуск № 5

СЕЗОН

ВАЖКЕ ПРАВО ДЕБЮТУ

тиму, яким керує Д. Гоя. Виконавець лівінградської консерваторії, він перший сезон стоїть за пультом головного симфонічного оркестру республіки. Критики і слухачі одностайні в оцінці молодого диригента як вдумливого й емоційного музиканта, тонкого інтерпретатора композиторського задуму.

Думитру зверну увагу на себе ще під час дебюту в Молдавському державному театрі опери та балету, де він з успіхом здійснив свою дипломну роботу — «Евгенія Онєгіна». Потім були прем'єри інших творів музично-сценічного жанру.

— Театр, — каже диригент, — учить багато чого: образного бачення музики, вміння відчувати драматургію, підкоряти всьому себе розкриттю ідейно-художнього задуму вистави. Все це мені дуже зна-

добилося, коли я прийшов у філармонію. Адже симфонічна партитура — та сама вистава, тільки найвищою мірою абстрагована.

Відданість мистецтаву, готовність працювати, не знаючи самозаспокоєності, для молодого диригента — і обов'язок, і поклонання. Він успадкував їх від батька — потомственного лейтара — народного музиканта із села Старої Синжерей. Знаменно, що музиці присвятили себе і два інших його сини. Другі жартують, що братам Гоя підвладні всі жанри музичного мистецтва: старший, Павло, диригує естрадно-симфонічним оркестром Молдавського телебачення і радіо, молодший — Василь — керує оркестром народних інструментів популярного ансамблю «Міоріца».

Р. ХОМЕНКО,
кор. ТАРС.

Кишинів.

КОВА «ДІАНА»

Вирішили збирати, хто як може. Дев'ятнадцятеро хлопців, віком від десяти до чотирнадцяти років, склали копійку до копійки і щодня відносили Василькові. У нас було багато книг. Усі лежали в скринці, на горіщі Василькової хати. Спільно купували і разом читали. При світлі свічок, які приготувала на випадок своєї смерті його бабуся. Вона була доброю, таким же нашим другом і однокласником, як дядько Пилип.

— Беріть, читайте. Знадобиться колись, а я вже з свічок якось.

Якомога минали дні, настає остання. Безліч разів лічили гроші. Трохи карбованців не вистачало. Виручив випадок. Приїхала до нас дядько, родичка, навезла всяких гостинців. Повні кишеньки пенякладала мені цукерки. На щось інше ніколи не дозволяв собі нікуди. Я сказав: — Позичте мені, будь ласка, три карбованці, а гостинці зберіть.

Ми стояли на березі мальовничого озера, що розділяло наше село на дві частини, і дивилися, як віддалялася постать товариша. За якусь мить Васильок мчав до нас, і на асфальтованому чуті його радісний крик:

— Наша «Діана»! Наша «Діана»!!

Раптом він посковзнувся і впав...

Ми по черзі ходили до Васильки в лікарню, читали про далекі землі та острови, про подорож важкої шхуни «Діана» по далеких морях і океанах.

...Дядько Пилип відразу впізнав мене. Ми з ним привіталися. Потім згадували всі хлопці, Василька, «Діану». Його сестричка подарувала ту книгу школі.

— А де Василько? — питаю дядька Пилипа.

— Десь водить велика судно. Капітан далекого плавання...

Петрівський район.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

Четвертий брат

Формувальна дільниця пуртує,
По конвейеру зміну пускає.
І ливарник формівки стискає,
Так пресує, пеначе прасує,
За Івана, Степана, Сашка,
Тільки спогад, мов хвиля

Гіркою чоло обтікає.
Тільки ж думка немов обікає.
Ну чому працювати він пошав?
За Івана, Степана, Сашка?
Відпочити вже можна.

Так пам'ять...
Та ще вдяча триклята така,

Василь ЕЛОВСКИЙ

ОБЕЛИСК

В берегах ветер шелестит
лістовою,
Клубничкой густо пахнут травы.
Здесь, на опушке, — памятник
простой
Немеркнувшей солдатской
славы.
Пятиконечной звездочкой
металл
Над обелиском из гранита.
Здесь воши смертностью храбрых
нал,
Своей Отчизной не забытый.

Иван ЖАРКИХ

Узел

Груди памяти год от года
Все увесистей, тяжелей —
Проникает в тайник природы
Человеческий ум смелей.

Волшебство электроник,
бионик
Заставляет служить себе —
Он обязан всечасно познать
О далекой своей судьбе.
Много разных узлов на память
Навязали ему века.
Кое-что пусть в архивы канет,
Но один из них намертво
Не развяжет он, не разубит,
Сохранит на челе веков —
Это узел военных судеб,
Это отблеск стальных
штыков.

г. Кировоград.

Що на пенсію от не пуска,
Він зітхає, німуючи палить
За Івана, Степана, Сашка.
Як завод ранку сльозного клякає
Чотирьох. Безнадійно гукає
Сам здригався від цього гудка...
Проквітнув сорок перший павіки
Трьох: Івана, Степана, Сашка.
Три брати у братерській заснули.
Тільки він поспіша по роках,
Ніби сам же від себе втіка,
Щоб спити, доплати, вернути
Всіх: Івана, Степана, Сашка.

Был долог, труден путь его
вперед,
Был каждый шаг отмечен
босом.
Здесь, у реки, настал его
черед —
Погиб он, как солдат, героем.
За то село над синей рекой,
Что к горизонту лесной
вьется,
За этот лес, что шелестит
листвою,
За все, что Родиной зовется.
г. Кировоград.

Клавдія БАШЛИКОВА

Пам'яті мого батька, Д. М.
Башликова, старшини Радянської Армії.

На сонячній площі стою

Дуже хочеться, дощо, мені
Знять шпелю, іти через луги,
Біля хати підравити тини,
І опука узяти на руки.
Дать хлопці червону зорю,
Що вночі пригорнулася
до скроні.
Я на сонячній площі стою,
Пелюстки заросли погоні.
Це неправда, що я неживий.
Вас люблю, пам'ятаю вас, діти,
І щоденно іду я у біт
І за мир, і за сонце в землі.
Дуже хочеться, дощо, мені
Знять шпелю, іти через луги.
Біля хати підравити тини,
І опука узяти на руки.
м. Олександрія.

Анатолій КРИМСЬКИЙ

Дорога до тебе

1. —
Порану, порану, горану, порану, порану —
Ярами, ярами, ярами, ярами...
Пораніз, пораніз я з кров'ю собі ноги, пораніз,
До тебе прийшов і постукав у шибку зарані.
А хата, а хата, а хата твоя — вуглузата,
Чотири віконця і стріха, вітрами прим'ята.
Ти стала на дзерка, німа та бліда, як осяга.
Прийняти! Прийняти! Прийняти! Прийняти! Прийняти!
А в хаті, а в хаті лиш тіні жили волохаті,
Як думи (від суму), бо щастям життя не багате.
В зінцях (криницях) — бездоння, щоб серцем
пірнати,
І відчай. І вічне питання — чи довго чекати?
Далеко, далеко, далеко, далеко, далеко
Ішов я. Прийшов я. Зустріла. Чекала? Чекала.
На стрісі — лелеки. Лелеки на стрісі, лелеки —
І їх і мене ця дорога важка не злякала,
Бо ти нас чекала.

2. —
Бо ти нас чекала. Бо ти нас чекала, чекала!
Віконці рипали й тишу заснулу лжали.
Просвічував місяць крізь вікна, де темрява тика
тулилась,
Мої (чи його) фотокартки
самотньо на стінах снігились,
А хату, а хату знадвору метілі сухі посипали,
Таї романтичні герої у книгах на століку спали,
Звільнивши з неволі царівну і стріши в пугі
подорожніх,
Наранізши груди відважні об шпаги ворожі.
Колосся й чебрець пересушені пахла, як ладан,
Світилися вікна, і кіт ворухився на лаві.
Світилися вікна нового весняного ранку,
І ти свої смутки мені прикладала до рани.
Ти довго мене лікувала і днями й ночами,
А десь аж у вербах вже птиці весняні кричали.

3. —
А десь аж у вербах вже птиці весняні кричали,
Як нас у селі заклопотані люди стрічали.
Здоровалися тепло, як давні хороші знайомі:
«Заходьте під вечір на свято у нашому домі!»
І нас у світлицях до щедрого столу садили,
У «сухлі» поляз яні теплого хмелю цідили,
У поле широкі водили, у поле широкі,
Де чорна рілля простигалась під небо високе.
З тобою ми разом лугами ходили й садами,
І очі привітні тоді милувалися нами.
Лише обивателя погляд, вологий як протія:
«Ти бач, аже не юні, а теж — обнялися і ходять!»
Нам килим зелений під ноги стелили отази,
Ми років собі на узліссі в зозулі питали,
У сизих орліз ми польоту питали до неба,
Але не скінчилась моя ще дорога до тебе.

4. —
Але не скінчилась моя ще дорога до тебе.
Не треба, не треба питать про минуле, не треба!
Болочим докором постало далеке минуле, —
Колісь у житті одне одного ми проминули.
Колісь ми обоє коханням несправжнє назвали,
Колісь свою юність під склепом товстим похазали,
Найперші поризи. Найперші весняні поризи
Тепер виривають в очах, як примарливий привид.
Він ходить за нами. Він ходить за нами ланами,
Залізний шлагбаум німім зачина поміж нами,
Ховається в диких куцах, у дубах, у березах,
Виважує кожен наш крок на скрипучих терезах.
І стало ясним, що було ще не пізнаним досі, —
То досвід життєвий, то наш надокучливий досвід!
Він ходить між нами і нам монотонно тлумачить,
Що все вже було, — обережно, бо люди побачать!
І знов відкривалися сумніви чорні та болі,
І знову, спіткаючись, біг я і біг за тобою,
І знову шляхи нам глухі перелони мостили.
Аж раптом минуло ми серцем назвіки простили.

5. —
Аж раптом минуло ми серцем назвіки простили.
Ми стали простими? О ні, ми не стали простими!
Ми скинули зайве — своє недовір'я і сумнів,
Як жаб'ячий панцир (у казці) — царізна-красуня.
І апали шляхи аж за обрій, за далі простерті,
І нас обгорнули вітри, поруділі і теплі,
І наші печалі від нас із вітрами пэмчали,
І нам відкривалися знову далекі причини,
Нам бджоли гули розімліні од сонця і меду,
Що все поперед у нас, що усе — попереду.
Лиш паморозь біла на скронях ще клякала в спомині,
Але вже той спомин не кидав на серце оскоми,
Нараз виривали обов'язки нові й потреби.
Гадає я — скінчилась моя вже дорога до тебе.

6. —
Гадає я — скінчилась моя вже дорога до тебе,
Але помилися, — ніколи спинатись не треба!
На стежці пізнань. Так уже споконвіку ведеться —
Людина, буває, й за життя не завжди пізнається.
Із наших взаємин, із наших життєвих взаємин
Ти айшла для мене ще більше нова й потємна,
Хоч разом зі мною у мрії єдиних летіла,
Така зрозуміла... Та спрощень душа не хотіла,
І ти залишилась незнаною піснюю гаю,
Тремтливою зіркою, вітром, що верби гойдає,
Громошим відлунням під бачено синього неба...
Позік не скінчиться дорога до тебе.
с. Володимиріака,
Кіровоградський район.

Євген ЖЕЛЕЗНЯКОВ

ПОШУКИ ГАРМОНІЇ

ГУМОРЕСКА

Що треба молодому чоловікові,
щоб завжди мати хорошиї пар-
стрій? Передусім, скажу, потрібна
гармонія. Можливо про неї, зовсім
не маю на увазі однорядку чи
таліянку. Гармонія — це, скажі-
мо, коли ви йдете в сірому карма-
зному костюмі, у блакитній сороч-
ці й краватці, сірій, як костюм, і
точнісінько такій же картатій.

Само собою зрозуміло, що на
вас прекрасні сірі шкарпетки з
блакитною смужкою і тифлі на
платформі, для змашування яких
ви не знайдете крему в жодному
магазині, бо свіцено-блакитного
кольору крему наша промисло-
вість не випускає.

Гармонія, звісно, вимагає вит-
рат: часу, коштів, енергії. Та все
оте може звестися нанівець, якщо
почуття гармонії у вас немає від
природи. Кажу вам як фахівець,
бо природа мене не обділила.

Ті ж таки витрати знову можуть
не дати бажаного ефекту, якщо,
прикладом, ви гармоніст, ви вже ох-
ружений, а дружині вашій на те
найдляваті. Знову кажу вам як
фахівець, бо з першою дружиною,
яка мала волосся платиногого ко-
льору, мені довелося розлучитися
саме через це.

Самі подумайте, я у своєму сі-
рому «Запорожці» поруч такої!
Ні! Це просто песмак...

Знайти гармонію важко. Як фа-
хівець вам кажу, бо з другою
дружиною теж довелося розлучити-
ся. Кожен у неї були чорні, як пугі-
лілля, а я на той час мав уже бі-

лого «Москвича». То погодитися
на таке поєднання я, звичайно, не
міг.

Чим кіпчиться історія з тре-
тньою дружиною, я поки що не
знаю, бо колір волосся вона змі-
нює частіше, ніж я дружини. Один
день вона чорна, потім — блон-
динка, ще потім волосся її наби-
рає якогось зеленого відтінку.
При такому миттєвій кольорів де
вже думати про гармонію! Тут
хоч би не перенудити кольорів
світлофора: при якому їхати, а
при якому стояти.

А втім, пошуки гармонії усклад-
нюють не тільки дружини. Підля-
вають олії в огонь і друзі та зна-
йомі. Якось, наприклад, мені пода-
рували на день народження мар-
мурового дога. Уваляєте? Отаке
вельетеське теля в білих латках!
Хіба людина, у якої тонко розви-
нуто почуття гармонії, може ідти
із таким у «Москвичі»? Тут,
брат, «Волгу» подавай! ГАЗ-24.
Отож доводиться тепер після
роботи підробляти ще й на залізнич-
ній ваптажничком.

На вулиці та на цементі нево-
ганій заробітки, і коли сирани пі-
дуть і далі так добре, то скоро
матиму погу «Волгу». Чорного
кольору... Отоді вже як посаджу
свого мармурового дога на перед-
нє сидіння, та як сяду за кермо у
своєму сірому картатому костюмі,
у блакитній сорочці...

Ото чорт візьмі! Хто ж у бла-
китній сорочці сідає в чорну
«Волгу» до мармурового дога?

ТРАВНЕВІ СУРМИ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

го театру Палацу культури імені Жовтня О. Волошин). В інших машинах проїхали ветерани війни, драці. Після цього відбувся великий святковий концерт, у якому взяли участь кращі колективи художньої самодіяльності області.

Характерними рисами цьогорічного свята були його масовість, організаційність, масштабність. У ньому взяли участь 137 оркестрів підприємств, колективів, радгоспів, навчальних закладів, усього близько 2 тисяч учасників. Серед них — 400 барабанщиків.

За рішенням обласного організаційного комітету 67 кращих музичних колективів, керівників закладів культури і духових оркестрів відзначено дипломами, грамотами і пам'ятними сувенірами за активну роботу по розвитку жанру духової музики в області.

Свято музики було справжнім торжеством народних талантів, молодості і краси.

Л. НАРОДОВИЙ.

СПОРТ

МОТОКРОС

ЩАСЛИВЦІ З „ВЕРБОВОЇ ЛОЗИ“

В Олександрії на трасі «Вербова лоза» стартував чемпіонат України з мотокросу. Першість виборювало близько двохсот гоїстів з усіх областей республіки та міста Києва.

Першими на трасу вийшли спортсмени-колясочники на машинах з об'ємом двигуна до 1000 кубічних сантиметрів. Закарпаття Микола Ляховець та Олександр Подієв. Вони виграли перший заїзд, у двох інших були другими і, таким чином, завоювали титул чемпіонів республіки.

Серед жінок неперевершеною була кандидатка у майстри спорту з Харкова Раїса Маренчик, що змагалася на машині класу 125 кубічних сантиметрів. Вона першою фінішувала у двох перших заїздах, що дало їй змогу не віджидати на трасу втретє. З таким же здобутком закінчив змагання серед юнаків новий чемпіон республіки Юрій Буренко з Волинської області.

Звичайно, дехто із спортсменів схильний поєннувати свої невдачі погодою. Але на це не може «спішатти» своїх недоробок ор-

ганізатор змагань — Олександрійський міський комітет ДТСААФ. Почнемо з того, що першого дня не було радіоінформації про хід змагань, про їх учасників тощо, не було і друкованих програм чемпіонату.

Слід віддати належне олександрійським любителям мотокросу. Вони не тільки організували трасу і стільки годинами під парасольками. Та, ефір знову був безмовним. Радіостанція, яка прибула цього разу в районі траси, включилася лише для того, щоб повідомити глядачів, що гонок, хоч і з запізненням, на дві з лишком години, відбулися. І замовила до кінця змагань. Зрозуміло, важко було коментувати події на трасі. Але про результати заїздів, коли в них розібралися судейська колегія, слід було інформувати.

Заключний етап чемпіонату республіки відбувся в середині червня у Жданові. Там визначаться чемпіони України серед чоловіків у класі машин 125, 250, 350 і 500 кубічних сантиметрів, а також переможць загальнокомандної першості.

М. СРЛЯК.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — «ШАХТАР» — 3:0

Одинадцятий тур чемпіонату України серед клубів другої ліги. «Зірка» на своєму стадіоні приймала горлівський «Шахтар». Тон у цій зустрічі задали кирівградці. Уже на другій хвилині Леонід Маслов міг би вивести свою команду вперед, але його удар, так само як і удар Олександра Алексєєва через шість хвилин, не досягли цілі. Згодом помилився Ренат Антишев, а потім — Андрій

Карп'юк. У першій половині гри у наших земляків було багато голевих моментів, та м'яч ні разу не побував у воротах горлівців. Часом гравці «Зірки» володіли м'ячем, як початківці. Не було комбінацій на флангах. Ми не бачили колективної гри.

Зате другий тайм відрізнявся від першого. Кіровоградці зосили на взаємний своїх наставників. Рахунок відкрив пізакисник

«Зірки» В. Гошнодер. Його удар на 49 хвилині був точним. За шість хвилин О. Алексєєв одержав м'яч у центрі поля, на великий швидкості переіграв кількох гравців, вийшов сам на сам з голкіпером і красивим ударом з близької відстані подвоїв результат. А ще за п'ять хвилин А. Карп'юк примусив «Шахтаря» втретє ввести м'яч у гру з центра.

Наступний тур — у четвер 22 травня, «Зірка» в Києві поміряється силами з місцевими арміями.

В. ТВЕРДОСТУП.

Вівторок, 20 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Кавказьке крєйдне коло». Фільм-вистава. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 Док. фільми соціалістичних країн. 15.45 — Концерт оркестру народних інструментів Білоруського державного університету ім. В. І. Леніна. 16.15 — Об'єкти. 16.45 — Село: дїя і проблеми. 17.15 — Адреси молодіж. 18.15 — Бєсїди лікаря. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Прапороносці трудової слави. 19.15 — Фільм «Тихий Дон». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Обличчя друзів. 22.25 — Сьогодні у світі. 22.40 — Концерт Московського камерного хору.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Народні таланти». 11.05 — «Телепост на ударній будові». 11.20 — Телефільм. 11.30 — «Шляхний екран». Фільм. 7 клас. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Аріа з опер». 16.45 — Лялькова вистава. «Порція, яке літас». 17.35 — Телевізійна олімпіада з російської літератури. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Оголошення. (Кіровоград). 18.20 — «Сурми п'ятирічок». Репортаж з марш-параду духових оркестрів і барабанщиків. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Тележурнал «Старт». 20.10 — «Міфи і дійсність». 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Літературний вечір постанови Олійника. По закінченні — Новини.

Середа, 21 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 9.05 — Фільм «Тихий Дон». 1 серія. 10.50 — Концертний зал телестудії «Орля». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — По Сибіру і Далекому Сході. Кінопрограма. 15.35 — Соціалістична мова. 16.05 — Річні міста. Про радянське монументальне мистецтво 70-х років. 16.35 — Вперед, хлоп'ята. 17.35 — Рамки — дивна сім'я. 18.05 — Понта програми «Час». 18.35 — Кіножурнал «Хочу все знати». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Муз. телефільм «Мотив Таріна». 19.10 — Фільм «Тихий Дон». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат Європи з футболу серед молодіжних команд. Фінал збірної СРСР — збірної НДР. У перерві — 22.20 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Адреса поштів». 10.50 — Концерт. 11.15 — Документальний телефільм «Це місто на Волзі». 11.40 — «Шляхний екран». Суспільствознавство. 10 клас. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «За гуманізм і милосердя». 17.05 — М. Флетчер. «Вибачте, ви помилились номером». Телевистава. 17.45 — Фільм-концерт. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Оголошення. (Кіровоград). 18.20 — «І все ж таки вальс» (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Фільм-концерт. 19.50 — П. Загребельний. «Дума про невмирушого». Літературна композиція. 20.45 — «На добраніч, ді-

ти». 21.00 — «Час». 21.40 — Художній телефільм «Наречена для брата». По закінченні — Новини.

Четвер, 22 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Фільм «Тихий Дон». 2 серія. 10.55 — Відгукніться, сурмачі! По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм про проф. телеохвіту. 15.55 — Бєсїди про право. 16.25 — Шахова школа. 16.55 — Справа московського комсомолу. 17.25 — Співає І. Просаловська. 17.50 — Ленінський університет мільйонів. Основи розвитку особи в соціалістичному суспільстві. 18.30 — Сьогодні у світі. 19.00 — Фільм «Тихий Дон». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародне Олімпійське спорядло. По закінченні — 22.50 — Сьогодні у світі.

Друга програма

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.25 — Документальний телефільм «Найважливіший». 16.40 — «Р. В. Р». Вистава. Дніпропетровського ТЮГу. 18.00 — Документальний телефільм. 18.30 — Концерт фортепіанної музики. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Вогнем серця». 20.15 — Художній фільм «Піднята цілина». 1 серія. По закінченні — Новини.

П'ятниця, 23 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Фільм «Тихий Дон». 3 серія. 11.00 — Грає лауреат міжнародних конкурсів Паседіні (фортепіано). По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Людина на землі. Кінопрограма «Телесинський експеримент». «Батьківська стежка». «Сільське господарство». 15.35 — Учителю — урок музики. 16.40 — Веселі старту. 17.25 — Піжмоекони зустрічі. 17.55 — В гостях у казю. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Міжнародна зустріч з футболу: збірної СРСР — збірної Франції. В перерві — 19.45 — Велогонка Мירוу (ЧССР). 21.00 — «Час». 21.35 — Док. телефільм «Леонід Мартінов. Земна поша». 22.35 — Сьогодні у світі. 22.50 — Вечірні мелодії.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Глянь земля, ровеснику». 11.10 — «Транспортні артерії республіки». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Діячівський «Старт» нації». 17.15 — Музичний фільм «Сибірський сувенір». 17.40 — Телевізійна олімпіада з української літератури. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — «Тваринництво — ударний фронт». «Резерви прахівництва — в дію». (К-д). 18.30 — Фільм-концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Концерт. В перерві «На добраніч, діти!» По закінченні — Новини.

Субота, 24 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — АББГ. Дєйна. 9.35 — Дія вєс. Бєтєв. 10.05 — Радіоінжєтєр. 10.35 — Телеклуб «Москвичка». 11.50 — Тираж «Спортлото». 12.05 — Коло читав. 12.50 — Наша адреса — Радянський Союз. Програма з участю художніх колективів Києва. 13.40 — Комора Соня. 14.30 — Новини. 14.45 — Концерт художніх колективів соціалістичних країн. (НДР). 15.30 — Очевидце — ієї-мовірно. 16.30 — Зустріч спортсменів-олімпійців з

діячами культури м. Москви у Всесоюзній Державній бібліотеці іноземної літератури. 17.40 — На Далекому Сході. 17.50 — Виступ політичного оглядача Ю. Лєтунова. 18.20 — Мультифільм «Про щучєтє». «Маша і чєрвєніє варєня». «Чому осєнніє зноровивєсь?». 18.55 — До 75-річчя з днє народжєння Героя Соціалістичної праці лауреата Ленінської і Державних премій СРСР М. Шолохова. Док. фільм «Михайло Шолохов». 19.55 — Телефільм «Задача з трьома невїдомими». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Велогонка Мירוу. Фініш. (ЧССР). По закінченні — 22.30 — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.20 — Фільм-концерт. 10.40 — «Погляд у майбутнє». 11.30 — «Доброго вам здоров'я». 12.00 — Дія дїтей «Лялькин на телекрані». 13.00 — Понта передачі «Рамки: досвід, проблеми». 13.45 — І. Нецуй-Лєвчєвський. «Найдєдєна сім'я». Телевистава. 15.45 — Музичний фільм. 16.30 — «Нам яє». Літературний театр. 17.15 — «Содяти Вітчєзін». 18.30 — Концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Сьогодні День беларуської осєтї і культури». «Слав'янськє писемностє і болгарськє прєсє». 19.40 — «Шасливє стєрєжє». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Піднята цілина». 2 серія. По закінченні — Новини.

Неділя, 25 травня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Грає лауреат міжнародних конкурсів Дмитрїєв (балє). 9.30 — Буєнєвський. 10.00 — Стужу Радянськєму Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Док. фільм «Піонерські старту». 12.30 — Сільськє голина. 13.30 — Музичний юкєк. 14.00 — Телефільм «Ад'ютант його прєвєсєдєдєствє». 2 серія. 15.30 — Телефільм «В нашєму мїстї над Окєсє». 16.00 — Ритми Африки. Концерт. 16.30 — Клуб кіноподорожєв. 17.30 — Мультифільм «Стратна ієвєрє». «Чєрвєна кїльцє». 18.00 — Міжнародна панорамє. 18.45 — Народні мелодії. 18.55 — Сьогодні — День хїміка. 19.10 — За вашими листєвми. Музична програма до Днє хїміка. 19.55 — Телефільм «Задача з трьома невїдомими». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — «Театр і час». До 75-річчя з днє народжєння О. Є. Корнїєвєкє. По закінченні — 22.35 — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.20 — «Щє раз про Червону Шєпєчку». Лялькова вистава. 11.15 — «Співає Юрїєв Лєвєв». 11.30 — Сьогодні — День хїміка. 12.40 — Концерт. 13.25 — «І пам'яєтє євєтє вртєтованїє». 14.55 — О. Корнїєвєкє. «В стєпєх України». Фільм-вистава. 16.45 — «Слєва солдєтськєго». 17.45 — Документальний телефільм. 17.55 — «Інтерклуб». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Незєбутї». Олександр Корнїєвєкє. До 75-річчя з днє народжєння. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Піднята цілина». 3 серія. По закінченні — Новини.

ПОГОДА

Сьогодні вдєнь передбачєтьє мїльєва хмарнїстє, у другїє половинї днє поєтїмчасний дєж, гроза. Бїтєр західний, 7—12 метрїє на секунду. Темперєтура повітря по області 16—21, по мїстє 17—19 градусїє тєпла.

21—22 травня будє хмарна з проєсєнєням погоди, мїсцями ієротїєчасний дєж. Бїтєр західний, 7—12 метрїє на секунду. Темперєтура повітря вночі, 5—10, вдєнь 13—18 градусїє тєпла.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському язьку

БК 00822.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друк. прт.

Індекс 61197.

Зам. № 256.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гілки, 2.

Тираж 54000.